

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI – PŘÍBĚH DALIBORA ANDRÉHO

Zpracovali: Jiří Šetlík, Ondřej Hobzík, Barbora Schejbalová, Barbora Podzimková, Denisa Stejskalová

My, žáci 8. ročníku 1. základní školy Říčany, jsme zpracovali příběh Dalibora Andrého, který se narodil 12. července 1948 v Říčanech.

„Z matčiny strany to byl špatnej původ, protože děda byl starosta a děda tam dělal 10 let ředitele nemocenský pokladny a byl pochopitelně zapojenej do politiky, jako předválečný, a to byli národní socialisti a živnostníci, takže to pro ten socialismus zrovna nebyla dobrá známka. A táta byl zase dělník, takže se to jako srovnalo, takže to jsem měl kliku, že v tom osmašedesátým jsem prošel takhle, že jsem takhle proklouznul tím sejtem.“

Vypráví Dalibor André o tom, co předcházelo jeho přijetí na vysokou školu. Jako dvacetiletý se v roce 1968 zajímal o to, co se v Československu děje.

„Naše sprátený sovětský vojska tady trénovaly, celý jaro, prostě tady se furt pohybovaly a mapovaly si tady ten terén.“

V létě 1968 jel na Slovensko jako závozník v autě říčanského lihovaru. Do Považské Bystrice přijeli 21. srpna v noci.

„V 6 hodin nám otevřeli ten sklad a říkali, že jsme obsazený. Už jsme začali potkávat ty obrněný transportéry. Obyčejný vesnice, tam byly ty selky v těch černejch krojích a ty tam plakaly před těma domečkama a já ještě trouba jsem si to fotil. Pak jsem si říkal, vždyť oni by nás mohli rozstřílet.“

Od podzimu roku 1968 začal studovat medicínu, kterou ukončil v roce 1974. Seznámil nás také s příběhem, který se odehrál v našem městě po sovětské okupaci.

„To byli jako známí kamarádi, který takzvaně odstrojili toho rudoarmějce, ten pomník stál, co je Švehla, dneska v tom parku. A ti kluci, jako na protest, nějak ho povalili, a protože to bylo z nějakýho pískovce, tak mu ulomili ten samopal a tu ruku nějak, no a ti z toho potom měli polízačku, protože jeden byl vyhozenej z gymnázia a ten jeden ten byl... jako psychicky ho nějak nalomili, že se oběsil.“

Po ukončení studia na lékařské fakultě začal pracovat jako zubař v Mnichovicích. Prožil tam i rok 1989, demonstrací se ale aktivně neúčastnil.

Díky své profesi byl mezi lidmi známý a oblíbený. A když ho přátelé v devadesátých letech přesvědčili, aby kandidoval do zastupitelstva města Říčany, získal velké množství hlasů. Stal se zastupitelem a radním.

Na rozdíl od svého dědečka ale v politice nikdy neviděl své poslání. Mnohem víc ho naplňovala práce v zubařské ordinaci. V Mnichovicích působil až do svého odchodu do důchodu.

„Tady třeba paní doktorka jedna, tak ke mně začala chodit jako pacient asi v první třídě a pak tady začala taky dělat medicínu... a říkala: Vy jste nás vlastně odnaučil se bát.”

Pan doktor André je optimistický člověk a i v důchodu zůstal velmi aktivní. Zajímá se o veřejné dění, o přírodu, o historii, je manuálně zručný a vyrábí pro své potěšení spoustu zajímavých předmětů. Je mu 74 let a stále má mnoho plánů.

„No manželka říká: Někdo za celý život dozraje v archivní víno a někdo zvoctovají.”